

толовъ и Обрѣтеновъ сжъ въсхитени отъ постановлението на съвѣта, че видѣлъ сжъ очитѣ си оръжието, стоварено въ склада на Андрея Матева. Въ сжщото писмо била приключена една кратка записка отъ Апостолова до Заимова, въ която се расправяло Заимову, да се не безпокои да наеми лодки въ Орѣхово за принасяние на четата, защото тя ще се прѣхвърли чрѣзъ единъ отъ Австрийскитѣ параходи но да се распореди, да се приготвятъ около 50 конски каруци, да стоятъ готови и въ деня, когато прѣмине четата да я посрѣщнатъ на брѣга и я отнесатъ въ Вратца. Заимовъ далъ заповѣдь Лукану въ *Галичъ*; той приготвилъ талигитѣ, но два дни прѣди минаванието на четата Луканъ билъ арестуванъ отъ Орѣховскитѣ власти, влѣдствие на прѣдателство. (Луканъ умрѣ въ Руссенския затворъ). Три дни слѣдъ записката на Апостолова, получава се друга записка въ Врата отъ Крайова, подписана отъ Обрѣтенова и Апостолова, въ която се расправя Заимову, че момчета се събиратъ, че войводата на четата ще бѣде *Панаиотъ Хитовъ*, и че тѣ го чакатъ въ Крайова. Малко подиръ това се получава друга записка, че *Панаиотъ* се отказалъ, че навѣрно *Филипъ Тотто* ще бѣде войводата, за това отиватъ да го търсятъ въ Букурещъ или въ Гюргево. Намѣрили *Тотто войвода*, обѣщалъ имъ се, доландардисалъ отъ тѣхъ 50 напелеона и се изгубилъ. Тѣ, Апостоловъ и Обрѣтеновъ, сжъ оръжие и припаси, сжъ момчета, а безъ войвода, намѣрили се въ чудо: обрѣщатъ се тогава къмъ Ботева и му прѣдлагатъ *войводството*. Той на пръвъ пѣтъ се поколебалъ, но Апостоловъ пада прѣдъ него на колѣни, цалува му рѣцетѣ, краката и го умолявалъ да приеме, защото ако не приеме, то дѣлото имъ пропадало. Ботевъ се съгласилъ, и тогава опрѣдѣлили деня на прѣминуванието. Въ послѣдната записка на Апостолова до Заимова отъ Гюргево се говорило, че „*Тотто*“ излѣгълъ, но се намѣрилъ новъ войвода, на когото името ще научишъ, когато ти додемъ на гости въ Врата, ти само приготи отъ 40—50 конски каруци да чакатъ на Дунава между Орѣхово и Ломъ.“ Слѣдъ записката на Апостолова пристигнала друга записка отъ Обрѣтенова изъ Бекетъ до Заимова, въ която се казвало Заимову, че сжъ нуждни още 200 лири за исплащанието на полицата Киселову ерѣшу оръжието. Заимовъ проводилъ исканата сума по Стефанъ Савовъ и Саввето, членове на Враченския воененъ съвѣтъ. Пратеницитѣ на Заимова пристигнали въ Бекетъ въ сжщия день, когато четата е заминувала съ Радечки, и тѣ заедно съ бунтовницитѣ се качили на парахода отъ Бекетъ и минали на Козлодуй.

в) Когато Обрѣтеновъ и Апостоловъ сжъ прѣдложили Ботеву войводството, почти всичко било готово за похода на бунтовническия отредъ. Тѣ, Апостоловъ и Обрѣтеновъ, организаторитѣ на четата, прѣдставили Ботеву, че всичко е готово, остава само той да се съгласи, и че всичкитѣ момчета сжъ подъ негово распоредание.

Отъ горния краткъ разказъ, читателитѣ виждатъ, кой е организиралъ четата, а отъ расказа на биографа-историкъ за нейнитѣ дѣйствия се види, че фактическитѣ распоредители сжъ били: *Перо Херцеговецъ* и офицерина **Войновски**.